

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo ii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

rationem anime

Prima est localis.

Secunda est corporalis.

Tertia est modalis.

Prima igitur etiam vici sumit ex predictione loci, quod erat hydropticus ille in domo a iesu. In quo docemur quod aia peccatrix curari voluntate esse in domo, intra se recollecta. Isa. xlv. Redite quarticatores ad cor. Et sed huiusmodi cora deo presentare per affectum. Joel. viii. Louertini ad dominum deum vestrum. Et sic ad dominum querens omnes suas recognoscere: et misericordia eorum cogitando sue curationis difficultatem: quod nota per hydropsium quod vix aut minus curat. Et talis est morbus peccati. Ps. Loge a peccatis salvo. Et hoc plegat ringit: quod peccator medicinam, per pannam abdimitur. Signat autem hydropticus tria genera peccatorum. Primum est superbia: eo quod in hydroptico est turgescens inflatio. Tunc et coram phariseis superbis curauit dominus hydropticus corporaliter: ut exemplo illo disceret cura spiritus, aliter: ut regit Gregorius in moralibus. Secundum est luxuria. Beda. Hydropticus propter ei que sunt fluxus carnali voluntatibus exuberans aggravatur. Hydropticus enim morbus ab aquo humore vocabulum trahit. Tertium est avaritia. Augustinus de cordia euangelicus. Hydropticus quanto pluie abundant humore inordinato: et quanto plus bibit: tanto pluie sitit. Sic avarus quanto copiosior diuinitus: tanto eas ardenter occupat. Secunda est instructio spiritualis quod sumit et predictio ipsius: quod sabbato curatur est per quod signat reges a peccato. Her. Si vis verus penitentes esse: cessa a peccato. In hoc etiam signat quod in sabbato celestis operis occasione infirmitates curantur. Tertia est instructio modalis: quod sumit ex modo curandi: quod iesus apprehensum sanavit eum ac dimisit. Theo. Propter quod non habet spernit dominus ne phariseos scandalizaretur: sed ut bene faciat regem. Docet enim nos cum magna resultat utilitas non curare si stulti scandalizentur. Spurious autem apprehensus per eum a domino quod dicitur fiducia. ps. In domino speramus non infirmabimur. Sanatus cum sibi infunditur gratia. Rom. iii. Justificati: et a peccato curati gratis per gratiam ipsius. Dimicetur autem abire cum libera et diabolice fuitus mensura. Lu. vii. Glade in pace et Rom. vi. Liberati a peccato: seruitur autem facti deo. Quod de sidera est hec libertas: et non turpis opposita.

sita servitus. Exemplum his applicatur voluntarius de Diogene. Glade fieri. v. p. 7. j. do. xl.

Tertiarum. Aud. 7c. Notate tamen quod sunt

Aliquod morbi naturales incurabiles. Non enim est in medicina: ut eger sp. reuelef: quod quod vici est materie: non artificis. scilicet ad legem aequaliam. Si seruitus. Si calicem. Et extra de locato et producto. Propterea. Et. xliii. di. Ephesius. Audite. Si quis morbo cuius materia morbi nec digeri poterit euacuari: talis est incurabilis. Spurious: Peccator nisi per contritionem digerat morbum suum: et confessio onus ac bonum positum expellat: talis est spiritu ritualiter incurabilis. Luce. xiiii. Nullus per tentia egeritis: omnes silentib[us] gibitis.

Dñica. xvij. post Trinitatem. Sermo. q.

Iacet sabba

to. 7c. Unus corpus et unus spiritus. Ephes. vi. Si cura spiritualis volumen necessaria nobis est unitas charitatis: ut vici simus qui unum corpus. Unde notandum quod inter membra eiusdem corporis est triplex naturalis benignitas: per quam signat triplex benignitas: quod inter nos voluntaria esse dicitur. Prima est benignitas mutua remissio sine vindicatione. Ro. xiiij. Nulli malum per malo reddetur. Deus. xxxij. Dea est misericordia: et ego retribuam. Neque ei unum membra quod de alio vindicta sit forte ipsum leserit. Secunda est benignitas mutua reputatio sine emulacione. Unum ei membra reputat sibi factum quod alteri sit. Unde si pes leditus de tur me levavi. Nec unum membra altius inuidet: sed potius gaudent et prodolent: Sic deus inter membra ecclesie. Unde et caput nostre dominus Christus Act. ix. Saulus saulus: quod me precepit cum tunc non precepit eum in propria persona: sed in membris. Unde. j. Cor. xij. Si quod patitur unus membra: patiuntur et alia membra. Unde et Gregorius. In tanto quod sanctior est: unum quanto proficet sentit dolores alienos. Tertia est benignitas mutua supplicationis sine despectu. Unde enim membrum non despiciat aliud. Sic nec quodlibet dicitur aut nobilior: deus despicer inferiorum. Namque quod sunt hic inferiores: sepe in aspectu dei sunt pores. j. Cor. xij. Que putamus? igitur membra corporis esse his abundantiorum honorum circumdam. Deus

Dñica. XVII. post Trinitatis

Ius em vel trn nates q̄ oculos v̄l' nasuz
vel facie. Fra z dñs q̄nq plus honorat in
feriores q̄ superiores. Et sic erūt nouissimi
mi p̄m: z p̄m nouissimi vt h̄r Matt. x.

Licet. zc.

Prim⁹ ar. Ut rū ois morbo peti gra
duatus recurrēs p̄ penitētiā ad ch̄m
medicū: inueniat grām curatiuaz. Gide
dñica. iij. post epiph. sermōe p̄: no.

Alō ar. In p̄ced. zc. In isto dicen
dū de medicina p̄seruatua. Sūt ei
fuxta textum euāgelicū tria considerāda
q̄z p̄sideratio multū valet ad vicio p̄cō
ficationem et fugam.

Prīm⁹: est infallibilis ch̄ri scia.

Sēcōd⁹: est inexcusabilis petrōz insipia.

Tertīū: ē inexplicabilis dñi bēniolētia

Prīm⁹ est. zc. Nā post q̄ in euāgelio di
cū ē. Et ip̄ obfubabāt eu: se q̄t. Et rñdēs
iesus dixit ad phariseos. Beda. Qd dñ
rñdissē iesus ad h̄ respicit qd p̄missum ē:
z ip̄ obfubabāt eu. Dñs em nouit cogita
tōes hom̄. Lerte hoc mltū dz corda p̄c
ator̄ p̄fudere. Sēcōd⁹ ē zc. q̄ oñdī in
in hoc h̄ q̄ dñs interrogauit phariseos
dicēs. Si licz sabbato curare. At illi ta
cuerūt. H̄c postea. Et nō poterāt ad hec
rñdere bñū. Theo. In sua interrogatōe
veridet eos sicut amētes. Deo em bñdīcē
re sabbatu ip̄. phibent bona opa in eo.

Illa at dies q̄ bona opa nō admittit: ma
ledicta est. Beda. Merito interrogatōe ta
cent q̄ q̄qd dixerit z le dictū yidet. Nā
si licz sabbato curare q̄re salvatōe an cu
ret obseruant. Sīnō licz q̄re sabbato pe
cata curat. Sic ē in excusabil oim petrōz
insipietia q̄ poti⁹ ad p̄priā volūtētē oculū
sūt h̄ntes: q̄ ad bei volūtētē z trāsitoria
magis q̄ eterna p̄siderātes existunt. In
q̄ maxia p̄sidiōe se dignos oñdūt. Deut.
xxvii. Hecce reddis dño pple stulte z in
sipiēs veniet aut̄ ips⁹ qñ oino p̄fusi suam
stultiā recognoscēt: z nimis tarde: qñ
dicēt illō. Sap. v. Nos isensati vitā illo p̄.
zc. ḡ errauim⁹ zc. Quid ḡ pfuit nob̄ sup̄
bia zc. Tertīū ē zc. q̄ phariseos execē
to syolebat ad lumen p̄stat̄ rñducere curās
corā eis hydropicā. Et rñdēs ad illos d̄
cit. Qui⁹ ym̄ asinus aut̄ bos in p̄teum
eadet: z nō cōtinuo extrahet illū die sab
bati. Beda. Lōpetēi exēpto solvit que⁹

stionē: vt ostendat eos violare sabbatū in
opere cupiditatēs qui eū violare arguit
in opere charitatē. Multi plati similes iſ
phariseis: plus solliciti de salute bestiarū
q̄z aiaz. In hoc itaq̄ dñs oñdit q̄ vene
rat hoies a putoe p̄cupiscētē extrahere
in q̄ demersi erant. In q̄ manifestat̄ ei⁹ be
niolētia. Cuius p̄sideratio nos inducē
re dz vt caueamus a petō: zī induratos
p̄fudere q̄ ad tā bēniolētū dñm queri no
luerūt. vñ sūt graviter increpādi. Exē
plū Matt. xj. Dñs im̄p̄operabat cūnta
tib⁹ q̄o p̄dicauerat dicēs. Ue tibi coroz
im. A. Gide ibi. Et tandem oibus indura
tis dace illud p̄ouerb. j. Vocati vos et
semistis. zc.

Et iū ar. Aud. zc. Gide te re
cens medicinā. Medicus em nr̄: dz
adhibuit diligētiā p̄ nobis. Audite ḡ qd
dicit lex. Illicitas. S. Sicuti. ff. de offi. p̄
sidiis. Euentus mortis medico q̄ diligē
sunt. p̄faturi nō dz. Et sic h̄r. xlvi. dif. c. vi.
Sufficit diligētiā adhibere quā p̄. Po
ne ḡ calum de eo qui non vult uti syru
p̄ sibi dato a perito medico q̄ posset p̄serua
ri futuris ifirmitatib. Si ḡ talis i mor
bi intidat nō medicus s̄ ip̄e increpand⁹
est. Expone z applica. qm̄ magno p̄iclo
se exponit: q̄ ch̄ri medicinā p̄tenit. Eccl.
iij. Qui amat p̄iculū pibit in illo.

Pro eadē dñica. xvij. post trinitatē.
Sermo tertius.

Icet fabi
bato. zc. Vocati estis u
yna spe vocationis vestre.
Eph. iiiij. P̄sideratio hñr⁹ vocatōis nos
hortat q̄rendā curationē aiaz. Est at
notanda triplex vocatio. Gide s̄ dñica.
iij. post trinitatis. Sermōe. vij.

Licet. zc.
Prim⁹ ar. An faciēti qd in se est ne
cessario detur grā curatiua. Gide
do. iij. post trinitatis. sermō. ii.
Alō ar. In p̄ced. zc. In h̄ sermos
ne dicendū est de tercia q̄ est medici
na corroboratiua siue fortificatiua. quam
nobis ministrat dñs inducendo ad hñlit
atē p̄ quā roborat̄ aia spūolēt̄ h̄ lapsuz: siē
stabilis h̄o cū sedet i uno. Dñs ḡ intēdēs